

Vratislav Kadeřábek, Destrukce a rekonstrukce emauzského kostela 1945 – 2003: diskuse – realizace – vyznění, Praha FFUK 2010, 73 s. nenormováno + obrazová příloha

Kadeřábekova diplomová práce je vlastně nově převyprávěný příběh emauzského kláštera s důrazem na znovuzrození klášterního kostela. Hlavní položenou otázkou zde je záhadné prosazení „supermoderní rekonstrukce“ v době sakrálním stavbám zcela nepříznivé. Už samo vysvětlení této záhady je skvělým badatelským počinem. Hlavním pramenem mu byly archivní materiály Archivu hlavního města Prahy, Archivu Národního památkového ústavu a Archivu Národního technického muzea a také Klubu za starou Prahu. Z nich je čerpáno opravdu to nejpodstatnější, co se týká „boje o charakter“ znovuvýstavby emauzského kostela.

Práci vřele doporučuji k obhajobě z těchto důvodů:

1/je velice dobře pramenně zakotvena, neboť využívá všechny dostupné archivní a tištěné materiály k tématu;

2/její vnitřní uspořádání je zcela přehledné, neboť kombinuje chronologický přístup s věcným;

3/práce je vybavena skvělou obrazovou přílohou;

4/jádro práce tvoří léta rekonstrukce kostela po roce 1945 a zodpovězení otázky, proč v éře reálného socialismu mohla zvítězit ta nejradikálnější realizace dostavby západního průčelí emauzského kostela;

5/diplomant dobře zvládl historické řemeslo a dokázal, že se umí orientovat i ve velmi nepřehledném archivním materiálu;

6/prameny doplňuje i svými postřehy, čímž nabývá předkládaný obraz na jedinečnosti plasticitě a značné věrohodnosti;

7/na práci je znát i její niternější vztah k pražskému prostředí a emauzskému klášteru s jeho betonovými věžemi zvláště, což přispělo i k většímu porozumění náročnému historicko-administrativně architektonického materiálu;

8/ jazyková a stylistická úroveň práce je výborná, vytknul bych pouze psaní velkých písmen u osobních jmen (např. s. 58, 59) a některé „lidové/ či slangové výrazy typu „kostelík byl také dosti pocuchán“ (s. 53).

V Praze, 7. 9. 2010

Prof. PhDr. Milan Hlavačka, CSc.